

כדורגל

נדודה בשניים

באחד מלילות השבוע הנחוץ אלמונים ככתב עלו-ישם מתחת לדלת דירתו של הכדורגלן יהושע (שייץ) גלור. אגו מבקש שים לדעת את הסיבה האמיתית לסילוקך מסגל הנבחרת, כתבו "אוהדים תל-אביביים". כי השבוע החל ס מאמן הנבחרת הלאומית לכדורגל, גילה מאנדי לנפות כפעם נוספת את הכדורגלן הוותיק מהנבחרת, בטענה כי "אינו נמצא עכשיו בכשרו". לילה נגד הדבר לכבודה של הנבחרת הלאומית יכול היה צעד זה להראות כבדיחה טובה. כי מאז הגיע מאנדי לישראל ניהל כישחק נדודה עם שייץ — הוא מורידו ומיד אחריך מעלה. כך ארע אחרי מפלת ורצלב, כך קרה אחרי משחקי אליפות אסיה בהודו, ואחרו כישחק חזר אחרי משחקי קוריאה. לא פעם הצהיר מאנדי ששייץ גמר את הקריירה שלו בנבחרת, ומיד החזירו ואיפשרו לו להציל את כבודו הנבחרת, כפי שארע במישחק נגד אנגליה הצעירה ובמישחקים נגד נבחרת חשב. אמר שייץ: "מרב הסולחות שנערכו כבר בינינו לא נשארו עיגות ברזל".

אולם היצאתו של שייץ מהנבחרת בפעם הרביעית עברה את גבול המישחק-ההוגן מצד המאמן המפורסם. שכן היה זה לא רק עלבון צורב לכדורגלן, אלא גם פרשה חזר שפת צדדים שליליים באישיותו של מאנדי. **הקביטן לא נבדק.** טענתו של מאנדי, כאילו ניפה את שייץ משום שאינו בכשרו, אין לה על מה להסתמך. עד למישחק נגד איטליה נותר עוד חודש ימים, אם הבעיה היא אמנם רק כושרו של שייץ, הרי זה מתפקידו של המאמן לקחת אותו לאימונים יומיומיים ולהחזירו לכושר. עבור זה משל-מים לו משכורת שאינה צנועה כלל.

אמנם לא הצטיין שייץ במישחקי המכביה האחרונים, אולם שחקנים אחרים, שאף הם לא הצטיינו באותם משחקים, נשארו בסגל לעומת זאת גילה שייץ יכולת מצוינת ומבריקה במישחקים הראשונים של טורניר הכדורגל בניו-יורק, שנערך לפני חודשים. יתר על כן: מאנדי לא היסס כלל לכלול בסגל הנבחרת את נחום סלמך, למרות שזה לא היה לאחרונה בארץ, לא השתתף במישחקי המכביה ולא במישחק המיכתן נגד יובנטוס.

מה גרם לכך שמאנדי סילק את שייץ? **נקמנות אישית.** מאז בואו של מאנדי לארץ ניסה לרכיש השפעה בקבוצות הליגה הלאומית. הוא עשה זאת על-ידי עצות והדרכה, מתוך יריעה שרכישה מעמד בקרב הקבוצות תבסס את מעמדו כמאמן הנבחרת. בכיום העונה החולפת, כשמכבי תל-אביב נשארה ללא מאמן עקב פגיעתו של יוסף מרימוביץ, מצא מאנדי הזדמנות לחדור גם לקבוצה זו, בה לא היתה לו עד כה כל השפעה. הוא הציע לקבוצה מאמנים מהוגרי, הנמנים על ידיו בארץ זו. כשהתברר שהמאמן שהציע לא יוכל להגיע, הציע מאנדי את ידיו אנדרי קיש, הנמצא בארץ, כתחליף. לשם כך אף היה מוכן להתאמץ ובעצמו פרך כמה אימונים למכבי תל-אביב.

אולם לפתע נוכח לדעת, כי כל חישוביו הופרו. בתיווכם של שני כדורגלנים ממכבי, שייץ גלור ויצחק פלשל, התמה הקבוצה על חוזה עם מאמן אחר. היה זה לא אחר מאשר יריבו האישי של מאנדי, איגנץ מול-נאר, המאמן שהודח מהפועל פתח-תקוה. **"מקיימי איני שם!"** מולנאר ומאנדי שונאים זה את זה, אינם מדברים ביניהם. לכל אחד מהם ריעה שלילית על חברו. בארץ מיון סגל הנבחרת, אחרי הטורניר באמריקה, כאשר שחקני הפועל פתח-תקוה ביקשו להשתחרר מהאימוץ כדי להשתתף בישיבת קבוצתם בה עמדו להחליט על הדחת מול-נאר, הודיע מאנדי, ספק בהומור ספק ברצינות: "אם אתם הולכים לזרוק אותו — תקבלו שחרור מהאימוץ".

על רקע זה יש להבין את כעסו של מאנדי על שייץ, שסכל את נסיון חזירתו למכבי תל-אביב. קבעו כמה מהמומחים לכדורגל, "מאנדי יכול לשמור סינזה אישית לשייץ על כך, אבל הדבר לא צריך להשפיע על מעמדו של שייץ בנבחרת. אמנם יכול הפאמן הלאומי להסתמך היום על הסגל ש-גילה יכולת במישחק נגד יובנטוס, אולם התעלות מקרית אינה ערובה להצלחה". אך נראה שאפילו אם יחזור בו מאנדי, בלחץ דעת-הקהל, לא יופיע שייץ במדי הנבחרת במישחקים נגד איטליה, כי הרבי הפך דו-סטרי. הצהיר שייץ השבוע: "כל זמן שמאנדי יוסיף לאמן את הנבחרת — מקומי אינו שם".

תיאטרון

עברייני תנועה לתלייה

פרישת פינדוס (תיאטרון זורית) היא פרשתו של מבקר מוסיקלי שניתלה, על כי סירב לשלם את הקנס על התניית מכונתו במקום אכור לתניה. זהו סיפור הנשמע כאבסורדי, אולם כי מחזהו של הסיפר האיטלקי פאולו לוי הוא מקבל משמעות מוחשית ביותר. אבסורד כזה יכול להתרחש גם במדינה דמוקרטית ביותר, כאשר האזרח הופך לכלי-מישחק בידי כוחות פוליטיים, ושחק ונטחן בידי המכשירים החברתיים של כוחות אלה. מחזהו של לוי מתרחש במדינה דמונית, בה מסמלים המשפט והמשרה את כוחות השלטון ואילו העתונות את האופוזיציה. גין פינדוס (שמאל עצמון) אינו פוליטיקאי, הוא עוסק בביקורת מוסיקלית וכרויב הי מבקרים אינו טיפוס אהוד ביותר. שותפותו מסבכת אותו עם החוק והוא נופל לידיו של מפקח משטרה (יעקב טימן) הנוטר לו איבה משום שקטל פעם בביקורתו את בת אחיו הנומרת, שאף התאבדה בשל כך. מפקח המשטרה רוצה רק לעצור את המבקר לכמה ימים, ללמדו לקח. עורך עיתונו של פינדוס (איזו אברהמי) הופך את המעצר לעניין פוליטי. השלטון, מצדו, ממשיך ב"מישחק. פינדוס מואשם ברצח מלצרית על רקע מיני, ולמרות שהוא חף מפשע הוא מודה בביצוע המעשה שלא כיצע. כשהוא חוזר בו הוא נמצא חייב.

כמו מאמר ראשי. אין זה מחזה על עתונות ומשטרה. העתונאי והשוטר במחזה זה הם פוליטיקאים. לוי בחר להציג רק את אפסותו ותוסר האונים של האזרח הפשוט, במשטר המתימר להגן עליו.

הצרה במחזהו, שהוא אינו רק מחזה גרוע מבחינה דרמטית אלא שאינו מחזה בכלל. הוא מעין מאמר ראשי בעתון, המיוש בסגנון מעורב של קולנוע ותסכית רדיו. המתח שבנו יורד בהדרגה, מהפתחה אל הסוף. גם ביומם של גיורא (אהבה שכזאת) מנר, שניסה להגביר את המתח באפקטים הצינזניים, אינו מועיל לו.

שבעת השחקנים המופיעים במחזה מגל-מים 15 דמויות המתחרות זו בזו בחיזורון ובחוסר בקוריותן. מלבד שמאל עצמון, כפינדוס בלתי-משכנע ביותר, אין דמויותיהם של שאר השחקנים מתאימות לתפקידים. גם הנסיונות להדביק למחזה משמעות ישראלית אקטואלית, לאור ההתרחשויות בי שנה האחרונה, אין בהם להסיף לו עניין.

כידור

מרה מחוואם

תל-אביב הקטנה (מועדון החמאם) הוא תבשיל שהספיק כבר להתקרר מאז בישולו וחמואם מחדש על מנת להגישו לקהל הצופים. מטבעם של לקוחות הוא, שהם מעדיפים את התבשיל הטרי, אלא שהפעם טעמו של התבשיל המחודש הוא שונה לגמרי. הוא מיוגש בצלחת חדשה, עם כלי אכילה שונים; הוספו אליו תבלינים ומאידך הוצאו ממנו כמה איטריות ועצמות. **התיצאה:** מאכל חזונוי חדש.

יותר תיאטרוני. תכנית של דן בן-אמוץ וחיים חפר על ימי בראשית של תל-אביב, שהוצגה לראשונה במסגרת מועדון לילה בתערוכת יובל תל-אביב על-ידי השלישייה יוסף-חוקרי-יונה, היתה אולי שיא יצירותיהם המשותפות. אחרי שנכשלה התכנית להציג את אותו חזיון של התרפקות על העבר על-ידי אותו צוות עצמו במועדון החמאם, כתבו השניים את התכנית וערכוה מחדש.

גם שמאל בונים, שביים את שתי התכניות, שינה בתכלית את סגנון הביום. הי חזיון הפעם הוא תיאטרוני יותר, קשור יותר בתפאורה תפקודית. **כידור מ.כ. 1.** רק טבעי הוא, שה צופים יערכו מיד השוואה בין ההצגה החדשה לישנה. תל-אביב הקטנה הישנה נהנתה מעובדת היותה ראשונית. היא היתה מבורסת בעיקר על כישחק מצויני של צוות תל-אביב הקטנה החדשה מבוססת על משחקו של כוכב, אירי זיהר, המתגלה בהצגה זו בשיא יכולתו ככידור מספר 1 של ישראל. שלא כבעבר, כשזוהר היה מציג את תפקידיו בקלות וכלאחריד, הוא נראה הפעם משקיע את מלוא ליבו ומרצו בדמוי-יות ראשוני תל-אביב, ובשני קטעים הוא מצליח ממש להדביק את הקהל במגיפת צחוק בלתי-פוסק.

דמטינה המרמיטה איס שנערכה בתל-אביב, כשקאזאלס עצמו אשתי הפיזיותרפיקנית היפהפיה של הצילן הישיש, מרטיטה, מתבוננת בו בהערצה במסיבת עיתונ מעטן מקטרת. משמאל: הכנר אלכסנדר שניידר.

פינאלה של גדולי המוסיקאים בעולם: הצילן קאזאלס, הפסנתרנים סרקין ואיסטומין והכנר שניידר.

אונרסורה פאבלוי קאזאלס מגיע בלונית אשתו (מאחור) ריו) לאמפיתיאטרון הרומאי אשר בקיסריה.

קאזאלס מנצח על התזמורת הפילהרמונית